

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

פרשת קרח | ב' תמוז | 12.06.21 למניינם

ענוה פסולה?!

הרב יאיר שרפי הי"ו

עדת תימן הקדושה, דרך קבע היו מתייחסים לעצמם בביטול ומכבדים אחרים יתר על המידה ואפילו אם היו פשוטים מהם. אמנם לעתים למען המסורה הרצויה יש להעדיף לבחור בדרך הפעולה הנראית לכל כהיפך הענוה כאשר המסורה נצרכת. וכבר כתב זאת בספר נפלאות מתורתך למו"ק הגר"י רצאבי שליט"א פרשת קרח וז"ל: אבל לפי האמת מה שעושה האדם עניין שררה וגדולה כשהוא נחוץ לכך, אינו סותר לענוה כלל, ואדרבה צריך הוא אז להתגבר על מדת ענותנותו שהרגיל עצמו בה ונעשתה אצלו כטבע שני. כגון שמצינו מעשה באחד מגדולי הרבנים שיצא מעירו, וראה כפרי אחד כשהוא יושב ומונהיג עולה רתומה לסוס, ופרה קשורה אליה. אמר לו, שזה אסור מדאורייתא, שנאמר (דברים כ"ב, י') לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו. ענה לו הכפרי, אינני חורש, גם אין כאן שור וחמור, אלא סוס ופרה. ויאמר לו הרב, כי לפי קבלת רז"ל לא דוקא חרישה אלא גם כל מלאכה כגון דישה או משיכת עגלה, וגם הוא הדין לכל שני מיני בהמה שהאחת טהורה והאחת טמאה, כדתנן בפרק ח' דכלאים משנה ב', ובבבא קמא דף נד: וברמב"ם פ"ט מכלאים הל"ח, וביו"ד סימן רצ"ו סעיף י' ו"א י"ב. אבל הכפרי היה עם הארץ וגס רוח, ולא אבה לשמוע בקולו של הרב, ולא נתפעל מרוב בקיאותו, והמשיך בדרכו גם אחרי שביאר לו חומר האיסור וענשו. אז הרב לבש גאות, ויען ויאמר לו, הלא ידעת אם לא שמעת מי אני ומה כוחי, ומי הוא המדבר אליך, הלא אני מאריה דאתרא העיר הגדולה פלונית, ושמעי הולך בכל המדינות. ודע לך כי אם לא תחזור כך, תכף שניכנס לעיר אכריז עליך נידוי ושמפ"א. ומוזה ובהל הכפרי והתיר מיד את הפרה מן העגלה והחזיק הרצועה בידו. ע"כ המעשה שהובא באונים לתורה פרשת חוקת, על פסוק (לקמן כ', ט"ז) וישלח מלאך ויוציאנו ממצרים, אלא שהוספתי בו נופך מסבירא דנפשאי! [ועיין עוד ספר חרדים מצוות לא תעשה התלויות בידיים אות ע"ה, הרב הגדול בדורו מהר"י קארו זלה"ה, פעם אחת היה בכפר, וראה יהודי מושך ברסן הסוס, ואחורי הסוס חמור קשור וכו' וגער ונפך וכו']. הכי יאמר מאן דהו שהרב הזה שהשתבח בעצמו, הוא בעל גאווה חלילה. הרי לא מצא דרך להציל יהודי מאיסור דאורייתא זולת באופן זה, ועל כרחו שלא ברצונו הווקק לומר כדברים האלה שאכן הועילו. נמצא שלבישת הגאווה, אינה אלא כלבישת בגד שהיא נחוצה לאדם, שלובשו בעת שוצרך לו, ובידו להפשיטו מיד: עכ"ל. אתה הראית לדעת שאף כי הורגלנו מקטנות לענוה, לעתים יש להשתמש היפך מידה זו, בפרט אם זה צורך השעה להעמיד את הדת על תלה.

מתוך שולחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

אין לך אדם שאין לו שע"ה

הלכות

סימן ח - הלכות ציצית

[ד] יש נוהגים ללבוש הטלית קטן ע"ג הבגדים, כפי דעת מרן השולחן ערוך, כדי שתמיד יראה ויזכור המצוות. ויש נוהגים ללבוש תחת כל הבגדים (ועל גבי ה"גופייה"), כפי דעת האר"י. ומכל מקום את הציציות עצמם ראוי להוציא חוצה תמיד. וטוב לפטור הטלית קטן בבקר בברכת הטלית גדול, אבל גם כשלובוש באמצע היום, רבים נוהגים שלא לברך עליו כלל. ויש נוהגים לברך בנוסח על מצות ציצית, ויש נוהגים לברך בנוסח להתעטף בציצית כמו על טלית גדול, והנוהגים כן עדיף שיתעטפו אז בו על ראשם שיעור הילוך ד' אמות:

[ה] אופן עשיית הציציות כפי מנהגינו, כך הוא. אומר תחילה, הריני עושה לשם מצות ציצית. ומכניס החוטים בנקב שבכנף הבגד וכופלם, לוקח ארבעה חוטים מצד זה וארבעה מצד זה, וקושרם ב' קשרים זה ע"ג זה, ואחר כך כורך בחוט הארוך שלוש כריכות והוא תחתיהם, ומהדקם. ושלוש כריכות אלו נקראים חוליא. ומרחיק מעט (כשליש אגודל) ועושה חוליא שנייה כמו הראשונה, וכן עד שבע חוליות. וכל אחת מהם היא עצמה נחשבת קשר, כיון שהן מהודקות היטב, ולפיכך אין עושין קשרים נוספים בין חוליא לחוליא. וכן עושה ביתר הכנפות. ומנהג זה מיוסד על פי התלמוד והזוהר, ורבינו הרמב"ם. ונמצאו לפי"ז עשרים ואחת כריכות, כמניין אה"י. ויש שנוהגים לעשותן כמניין וסדר ה"י"ה, דהיינו בחוליא ראשונה עשר כריכות, ובשנייה חמש, ובשלישית שש, וברביעית חמש. ובין כל חוליא וחוליא עושין שני קשרים זה ע"ג זה, מלבד ב' הקשרים שלפני החוליא הראשונה, וכן בסוף. וטוב לדקדק לעשות כל הקשרים ב' חוטים שמצד זה, עם ד' חוטים שמצד זה, שיהא כל חוט חלוק חציו לכאן וחציו לכאן. ויש נוהגים לעשות בחוליא ראשונה ז' כריכות, ובשנייה שמונה (ויש שעושין תשע) ובשלישית אחת עשרה וברביעית שלוש עשרה, ולפני חוליא ראשונה וכן בין כל חוליא וחוליא ובסופן עושים ב' קשרים. ולפי מנהג זה הן ט"ל כריכות כמניין ו"י אחד:

זכות הלימוד בעלון - לעילוי נשמת:

יחיא בן מחפוד חג"בי זרהר בת סאלם חג"בי יוקטור בן ארתור אליהו שדרה בת מוסא יחיא

ת.נ.צ.ב.ה

פעילות העמותה

כולל יום

כולל ערב

בית כנסת בלדי

בית כנסת שאמי

שיעורי תורה

דף היומי

תהילים לילדים

גמ' חיים

כניסת שבת: 19:19

יציאת שבת: 20:34

"ואלה יעמדו על הברכה"

להצלחתם בבריאות, פרנסה ומילוי משאלות ליבם לטובה בזכות זיכוי הרבים בהפצת העלון

רחמים בן שלום שרפי ורעייתו טובה וב"ב מאיר בן יחיא חג"בי ורעייתו צפירה וב"ב רחל שבת בת שלום הדסה בת חיים

לרפואת:

מרדכי בן רחל לימור לוי בת נעמי שאול בן אברהם שבת רועי בן שאול שבת

מאת הרב אלמוג שלמה אכלופי יצ"ו

פיאות הראש היו סימוניו של יהודי בכל מקום נדודו, היהודי גאה היה ביהדותו לעיניו כל רואיו, ולא הרגיש נחות דרגה לעומת הגויים, שעליו להצניע להחביא את מוצאו היהודי אלא אדרבה ההיפך מכך, גאותו היתה שנמנה על העם הנבחר, ושש ושמח היה לגלות ולהראות לעין כל הסובבים אותו כי היו יהודי. והפיאות העומדים בגובה קומת האדם בראשו, ציינו את השוני שבו משאר הגויים. המשכילים, וכל אותם שרצו להתקרב לגויים וליטמע בהם ולהרגיש כחלק מהמום, קיצצו לראשונה בפיאות, כך גם השלטונות שרצו בטמיעתם של היהודים, הורו שלא להתבלט בפיאות, ולעיתים אף קיצצום בכח הזרוע, כידוע. בדורינו אנו, בנוסף למה שיש לשמש דוגמא אישית לילדיו, שזוהו אחד היסודות החשובים בחינוך ידוע, עדיין לא די בזה, שהרי לעיתים נמצאים בחברה ובקהילה שבה אין מהדרים במצוה זו של "הצורה היהודית" כלשונו של מרן החו"א זצ"ל, אלא שמים פיאותיהם אחורי האזניים ומתעוררות שאלות וספקות בקרב הילד מצדו עלי לגדל את פיאותיו, מה שאין האחרים נוהגים, ומהו הטעם למנהג זה. אזי קמה וגם נצבה החובה הקדושה של ההורים, ללמד ולברך באר היטב לילדים את מעלת גידול הפיאות, לתת טוב טעם למנהגיו, ולהמחיש זאת בשילוב עובדות וסיפורים מגדולי ישראל במעלת היהודים, כדי שהילד ירגיש היטב את המעלה הנפלאה שבגידול פיאותיו, בבחינת ששולחן גדול משולחנם, ואז יחיש לגדל פיאות מסולסלות ולא יחוש ללעג השאנים, ולפטפוט הליצינים, שמלגלגים ונומעים, שהרי הסעיף הראשון בשלחן ערוך הוא, "ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך וכו'", וזוהו יהיה בבחינת "ויגבה לבו בדרכי ה'". וכבר הוה עובדא באחת המשפחות הי"ו, שבכלל חינוך ההורים לאהבת תורה ויראת שמים והליכה במסורת אבות, אף דאגו שהילד יגדל את פיאותיו ארוכות ומסולסלות, והנה לאחר שגדל וזכה להכנס לעולמה של תורה או אז נתעוררה בלבו השאלה, מהו המקור והיסוד בכתובים למנהג קדוש ויקר זה. ובמכתבו לרבינו הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א שאלו גם שאלה זו. [ונתפרסמה בהרחבה בשו"ת עולת יצחק ח"ב סי' רצ"ב]. אולם גם לאחר שרבינו שליט"א השיב לו, שהמקור ביסודו הוא בדברי האר"ז"ל בשער המצוות, עדיין לא נחה דעתו, מאחר וספר זה אינו מצוי כ"כ, וידוע הדבר ש"טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים", ובהדמונת הראשונה שהיה בביתו של מו"ר שליט"א, ביקש לראות ולחזות בנעם הדברים מתוך הספר, ואמנם רבינו הראה לו את מקור המנהג מתוך הספר שער המצוות בפר' קדושים, ואף הוסיף עוד דברי חיזוק ועידוד להמשיך ללכת בדרך אבותינו הקדושים, בשלוב עובדות מגדולי ישראל, לכלל המעוניינים להמשיך ולהתחזק במנהגי אבותינו הקדושים, ולהרבות כבוד ה"ת בעולם, ולהורים המחנכים את בניהם מקרב עדתינו ק"ק תימן יע"א, בפרט, לנו יאה ולנו נאה להדר בזה דגם בזה יש משום "אל תיטוש תורת אמך", ואנו תפילה שנוכה ויקויים בהם ובנו ובורעינו ובכלל ישראל "כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך יו"י "

מילי
חסידותא

אוכל קדימה אוכל

מאת חגי קומימי הי"ו

הבעל שם טוב הקדוש מסביר חידוש מדהים, על הפסוק "רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף" (תהילים קז,ה). הוא אומר כך, שהסיבה שהאדם מטבעו נברא רעב וצמא, זה רק בכדי שיעלה ויצוצות קדושים המתחבאים בתוך המאכלים שלו. נתחיל מהסוף.. מה הם יצוצות קדושים? (בקצרה ממש) הפירוש הוא, שבתוך כל מאכל/שתייה חבו יצוץ של קדושה. ומדוע הוא חבו? בכדי שיעלה אותו למקום שלו (בשמיים). וכל זה ע"י הברכות כסונו שלנו וכמוכח הדבר שאתו אנו חפצים לאכול. אל לנו לחשוב ש"מה לי ומה ליוצוצות... הניצוץ היחיד שאני מכיר זה מויקקים בשמי הארץ". אם ה' יתברך ברא אותנו רעבים בכדי להעלות ויצוצות מהמאכלים, אז כך נעשה. וזה מאוד פשוט.. רבו הקדושים רבי נחמן מברסלב מסביר שרק אם **תאמינו** שיש במאכל שמוחץ ויצוצות ואתה **בפשטות** מייתל ומתפלל שהם יעלו למקומם, **עשית את שלך!** מסובך? ממש לא.. אם כבר נבראתי רעב, אז יש תנאים חשובים לפני שניגש למלאכה. וכך מסביר הבן איש חי יע"א. יש ראשי תיבות למילה מאכל.. (שהם הכרחיים לנו להבין שכשהיהודי אוכל - **יש לזה משמעות גדולה!**)
מ'- מה אני אוכל - כשר/כשר למהדרין/ בד"ץ/ אמרו לי שזו אחלה כשרות/ראיתי חרדים אוכלים שם אני דואג וכו'..
א'- איך אני אוכל? - בכבוד/ בנימוס/אזכר שהשולחן הוא מזבח/ בצורה מסואבת/שומר שפירורי הלחם לא ייורקו/ בהלעטה/ וכו'..
כ'- כמה אני אוכל? אוכל קצת/הרבה/הרבה מאוד/ לא משנה לי כמה, העיקר שהבטן תירגע/ שוכח **שבל תשחית גופו** קודם לבל תשחית אחר..
ל'- למה אני אוכל? אני אוכל כי אני מרגיש שעובר עליי/ כי נפגעתי אז לאפה טובה נתחם אותי/כי מצווה לאכול/ כי "לא נעים" למרות שאני לא אוכל כשרות שכזו/ וכן על זה הדרך.. שנוכה לאכול כמו שצדיקים אמיתיים אוכלים. להישמר כמה שרע לנו לאכול, ושנוכח - שאפשר לעבוד את ה' יתברך, גם עם מרק תימוני משוכח.. לשובע.

דקדוקי
וצחצוחי
לשון

מע-שור לפני בני ישראל

מאת מארי שרון ברזילי הי"ו

ביאור: מעשר זה החלק העשירי מתבואת הארץ שבני ישראל הצטוו לתת לשבט לוי, חלף עבודתם באוהל מועד וכן המעשר הזה נצטוו הלויים להרים מעשר לכהנים, כפי שנאמר: מעשר מן המעשר.
החטיים: וביא את דברי מארי אליהו גמליאלי בעניין זה מתוך אמרי לשון פרק ד'.
"אלו סוג נוסף של ניקוד, אשר ברהיטות הדיבור מורים על עיצורים הנמהרים בטבע המדבר. והם כתחליף לשוא אשר היה אמור להיות נע באותיות גרוניות (א',ה',ח',ע'). כי כלל מוסד הוא בפני המדקדקים שאותיות גרוניות המחוסרות תנועה, ודין בשוא נע, לא יהיו לעולם בשוא לבד, אלא יצטרף לשמאלו של השוא אחת משלושת התנועות, פתח או סגול או קמץ ואז יקראו חטף פתח, חטף סגול, וחטף קמץ....
אם כן, אמור מעתה. כי כל שוא שהוא לבדו באותיות גרוניות הוא שוא נח, ואין מקום לטעות בו שאולי הוא שוא נע."
ועל זה אמרו המדקדקים, שאותיות אהה"ע רחוקים מ-שח"ד (ר"ת שוא, חירק, דגש) וזה פירושם:
שוא - שלא יהא באותיות אהה"ע שוא לבדו אם הוא שוא נע.
חירק - מדובר בחירק של אל"ף מאותיות אית"ן הבאות לפני פעל עתיד, אשר דין בחירק. כגון, יִשְׁמַר, תִּשְׁמַר, וְשָׂמַר מלבד האל"ף שהיא בסגול כגון אֶשְׂמַר. וכן יברח החירק מאותיות אית"ן שאחריהן אהה"ע ובמקומה יכנס חטף פתח או חטף סגול. כגון, יְעַמְד, תְּעַמְד, וְעָמַד, יִקְסַף, תְּקַסַף, וְקָסַף במקום יְקַמֵּד, תְּקַמֵּד, וְקָמַד.
דגש - שלא יבוא באותיות אהה"ע דגש, לבד מתי מספר המוויים במסורה עכ"ל. (וגא ראה בהרחבה את הדברים שם).
במילה מֶעֶשֶׂר האות עא"ן חטף פתח כדין אות גרונית והאות שיי"ן ניקודה צירי וצורת קריאתה היא מ-עַשֶׁר, למעט בפסוק כ"ד בו המילה מֶעֶשֶׂר באה בסמיכות לבני ישראל וצורת קריאתה מ-עֶשֶׂר.

* וְלִבְנֵי לְוִי הֵנָּה נִתְּנִי פְּלִמְעֵשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל לְנַחְלָה חֲלָף עֲבֻדָּתָם אֲשֶׁר־הֵם עֹבְדִים אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד: (י"ח כ"א)
* כִּי אֶת־מַעְשֶׂר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִרְמֹוּ לַיהוָה נָתַתִּי לְלוֹיִם לְנַחְלָה עַל־כֵּן אִמְרַתִּי לָהֶם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַלוּ נַחְלָה: (י"ח כ"ד)
* אֲל־הַלֹּיִם תִּדְבְּרֻ וְאִמַּרְתִּי אֲלֵהֶם ֹ כִּי־תַקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעְשֶׂר אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִרְמַתֶם מִמֶּנּוּ תְרוּמַת יְיָ מַעְשֶׂר מוֹה־הַמַּעְשֶׂר: (י"ח כ"ד)

אדיר בוכי נ"י

גם אני רוצה תפקיד!

מי לא אוהב לקבל תפקיד? אם בכיתה או בהפסקה. כשיש לנו תפקיד אנו מרגישים מיוחדים, אולם צריך לדעת שאת התפקיד צריך לקבל מהמורה או מההורים ולא למנות את עצמיו לתפקיד.

קחו דוגמה מהפרשה, השבת נקרא את פרשת קורח. בפרק ח' בהלכות יסודי התורה, מלמד אותנו הרמב"ם על חשיבות האמונה בדברי משה רבנו. הוא מלמד אותנו שאנחנו צריכים להאמין לדברי משה רבנו, לא בזכות הניסים שנעשו על ידו אלא בגלל שבמעמד הר סיני כולנו שמענו את דברי ה' למשה. קורח ועדתו חלקו על משה ואמרו לו שגם הם רוצים להנהיג את העם.

הם לא הבינו שבשביל להנהיג את העם צריך להיבחר על ידי ה', כמו שמשה רבנו נבחר על ידי ה'. קורח ועדתו רצו להיבחר לתפקיד שלא התאים להם ומשה רבנו מסביר להם: אתם נבחרתם להיות לווים, לעזור בעבודת המשכן, אתם לא צריכים לנסות להיות בתפקיד שלא שייך אליכם.

גם אנחנו, לפעמים, רוצים להיות בתפקידים שלא מתאימים לנו ומקנאים באחרים. לדוגמה: רוצים להיות האחים הגדולים למרות שאנחנו הקטנים, רוצים להיות גבוהים למרות שאנחנו נמוכים ועוד רצונות שלא מתאימים. אנחנו יכולים ללמוד מהפרשה שה' נותן לכל אחד את התפקיד שהכי מתאים לו עם התנאים הכי מתאימים: כישרונות, חברים, משפחה וכל מה שמתאים בדיוק לו. בדיוק מסיבה זו לא כדאי לנו לקנא באחרים.

ל"ט
מלאכות

מתוך ספר בנין משה חלק ב'

הרה"ג משה רצאבי הי"ו, ראש הכולל "פרי צדיק"

כללי ט"ל מלאכות ותולדותיהן, ושאר דברים שאסרו חכמים בשבת מלאכות שבת ממשכן לומדים אותם

א) המלאכות האסורות מן התורה, יש מהן אבות ויש מהן תולדות. ומנין כל אבות מלאכות, ארבעים חסר אחת. וכל מלאכות אלו נאמרו למשה בסיון מפי הגבורה, ולימדום לבני ישראל בשעה שציום על מלאכת המשכן. ולכן נסמכה אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן בתחילת פרשת ויקהל, שכן משה היה מקהיל את כל ישראל ואומר להם, אלה הדברים אשר ציוו י"י לעשות אותם למלאכת המשכן, ומלאכות אלו אף על פי שהן לצורך המשכן, אל תעשו אותם אלא בששת ימי החול, אבל ביום השביעי יהיה לכם קודש ואסור לעשותם אז.

ומכאן אמרו חכמיו זכרונם לברכה שכל המלאכות האסורות בשבת, ממשכן אנו לומדים אותם. הם חרשו וזרעו סממנים לצבוע למשכן, ואתם בשבת לא תחרשו ולא תזרעו. הם קצרו, ואתם לא תקצרו. וכן על זה הדרך כל המלאכות:

חכמי
תימן

הרה"ג ישעיהו משורר זצ"ל

רב דיין, אב בית הדין בפ"ת, חבר בית הדין הגדול לערעורים בירושלים

הרב הראשון לשכונות מחנה יהודה ושעריה בפ"ת
נולד ב- ה' סיון תרע"ח ונפטר ב- י' סיון תשנ"ח

הרה"ג ישעיהו משורר זצ"ל נולד בגולת תימן למשפחת תלמידי חכמים והתייתם בגיל 6 מאביו, גדל בבית דודו הרב סעדיה שאער, שדאג שהילד ישעיהו לא יעסוק בעבודות פיזיות, אלא יקדש ללימוד תורה, כמצוות אחיו טרם מותו. לישיבה הצעיר לא היה לא עושר ולא כבוד, כי אם חכמה וכשרון טבעי שבא לידי ביטוי בתפיסה מהירה, בזיכרון מעולה ובכשרונית. בנשמתו נטועה היתה אהבה מיוחדת ללימוד תורה.

במסורת יהודי תימן מברכים את החתן שיזכה לברכת ה' בשלושה דברים: בממון ובשם ובפריה ורבייה. ואכן, הרה"ג ישעיהו משורר זצ"ל זכה והקב"ה ברכו בכל. מגיל צעיר התבלט ונתייחד מכל חבריו התלמידים האחרים, על כך העיד אחד החברים. לדבריו, סבלו הם ממוריהם, על כי לא הגיעו לרף הגבוה שהציב ישעיהו התלמיד. גם כתלמיד בישיבת הרב קוק בירושלים התבלט בהבנתו העמוקה. פעמיים הוחלפו החברות שלו, עד כי נקבע לו חברותא אחד מטובי הבחורים בישיבה, אחד מאלה שהוחלפו על פי בקשתם, נישא לרב המשגיח ואמר: "אינו יכול ללמוד עם ר' ישעיהו, הוא מאש ואני בשר ודם!"

הרב ישעיהו הוסמך לרבנות ולדיינות ע"י גדולי רבני ישראל, ובראשם הגאון ר' יעקב משה חרל"פ, לימים הביא הבחור ישעיהו את רעייתו לעתיד לרב חרל"פ לקבל את ברכתו, אמר הרב חרל"פ כללה המיועדת: "יש לך מרגלית, יש לך מרגלית, שמרי עליה!" במקביל ללימודיו בישיבת הרב קוק, למד הרב ישעיהו גם בישיבת "תורת ירושלים". כל יום למד מבוקר עד ערב גם בלילה היה הולך לביתו של אחד הרבנים התימנים בירושלים ולומד אתו מספר שעות, כפי שהעיד חתנו של אותו רב. שקדן עצום היה, לא ברור מתי היה ישן!

רבה של חיפה, הרה"ג שאר ישוב הכהן, שהיה חברותא של הרב משורר, נשא דברים ביום השנה להסתלקותו ואמר, כי היה בו שילוב נדיר של סיון ושל עוקר הרים. מחד גיסא ידע רב ובקיאיות רבה, ומאידך גיסא - יכולת לפלול והעמקה. אהבת הלימוד היא שהביאה אותו לישיבה בירושלים. כשעלה ארצה בשנת תרצ"ז והוא בן 18 שנים, ביקש ממנו דודו הרה"ג סעדיה שאער לעבוד בפרדס על מנת לעזור בפרנסת המשפחה. וזו אחת בלבד עבד בפרדס. כשחזר ביקש מודו רשות ללמוד. אין הוא מעוניין בעבודה אמר, אלא בלימוד תורה. הרב יוסף דב כהן, רבה הראשי של חדרה באותם ימים, המליץ בפני הבחור ישעיהו על הישיבה בירושלים, זאת לאחר שהתפעל מידענותו הרבה בגמרא, ידע שנרכש בבית דודו עוד בתימן.

הדוד התקשה לתת את הסכמתו לנסיעה בשל המצב הכלכלי הקשה. ישעיהו הבחור התעקש. יומיים לא בא אוכל אל פיו, יומיים הסתגר בחדרו. כל חפצו היה ללמוד תורה. ביום השלישי, כשהבין הדוד, עד כמה עז רצונו של הבחור ללמוד, נתן את הסכמתו ואת ברכתו. כך התגלגל הבחור, חסר-כל, לישיבת הרב קוק בירושלים, למד בה והתמיד, עלה והתעלה.

לאחר שהוסמך לרבנות, נקרא הרה"ג ישעיהו משורר ע"י הרב דוד סלומון לסייעו להקים ישיבה בפתח תקווה. מספר שנים שימש כר"מ. זמן מסוים שימש גם כראש המחלקה לקליטת יהודי תימן בתנועת 'המזרחי'. בתוקף תפקידו סייע בהקמת יושבים ובהדרכת העולים יוצאי תימן בעיקר, באזור השרון ובפרוודור ירושלים.

באותה תקופה לחם נגד הניסיון "לְתַלְתֵּן" את העולים. הרב משורר ביקר, יחד עם הרב זרצקי מכרכור, במחנות העולים. הוא חיזק את רוחם של הילדים, ועודדם לשמירת מסורת אבות. כן כתב מכתבים בעניין לעיתונות, ופנה בזעקה למוסדות הקליטה. פעילותו הביאה להקמת ועדת חקירה, אשר בעקבותיה הוחלט, שכל ילדי עולי-תימן יזכו לחינוך דתי, במוסדות דתיים.

כשנתמנה לרב השכונות מחנה יהודה ושעריה בפ"ת, נלחם כנגד פסיקת הרבנות בפ"ת, לפיה השחיטה התימנית 'טריפה' הרבנות אף פרסמה את החלטתה במודעות בכל רחבי העיר, בעקבות זאת פנה הרב משורר לרב הראשי, הרב כץ, ודרש להפסיק זאת מיד. אם יש בעל-אטליו אחד שנתפס ב"שחיטה שחורה" - יש לפרסם את העברין ולא להטיל דופי בכל העדה" אמר. הרב כץ נענה. הפסיקה שונתה, והשחיטה הותרה.

בשנת תש"י התמנה לדיין בבית הדין הרבני בפתח תקווה. בשנת תשמ"ג התמנה לאב"ד בפ"ת. בשנת תשמ"ט התמנה כחבר בית הדין הרבני הגדול לערעורים בירושלים, וישב בדין לצד הרבנים הגאונים אברהם שפירא ומרדכי אליהו.

ארבעים שנה ישב בדין. שפט בצדק וללא משוא פנים. היה בעל חשיבה מקורית, ולא נרתע גם כשהיה בדעת מיעוט - דַּעָה שהתבררה פעמים רבות בבית הדין הגדול לערעורים כצודקת.

פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

(נכתב משמיעה ובקיצור נמרץ, את הדרשה המלאה ניתן לראות ולשמעו באתר יד מהריץ)

דברי פתיחה וברכה

כבוד ראש העיר, מר יצחק קשת, ה' ישמרהו ויחייהו, הרב יאיר שרפי יצ"ו, ר' איתמר עובד. כל הקהל הקדוש, האמת היא אני מאוד מופתע, מכל הבחינות. אפשר לומר אפילו קצת מתרגש. לא האמנתי למראה עיניי. ולמשמע אזוני לא ידעתי שפה בחריש יש כזה חריש עמוק, שיש פה ב"ה כזה קהילה גדולה בכמות, גדולה באיכות, בלי עין הרע. ופתח בברכה לכלל הציבור, כשמשנה רביון בירך את ישראל, "יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דיבר לכם". בעזרת ה' תוסיפו עוד בכמות ובאיכות. ממש מרנין את הלב. האמת היא, לא ידעתי, אני שומע על חריש כבר שנים רבות, וברוך ה', ושגם הקהילה התימנית פה התבססה. טוב, הרבה זה בזכות הרב יאיר שרפי, כשמו כן הוא, יאיר, יאיר זה לשון עתיד, כל הזמן פניו לעתיד. ב"ה קהילה מאורגנת ומסודרת. האמת היא, אין הרבה, אבל יהי רצון שילמדו ויקחו דוגמה מכם. גם ראש העיר בשבילי זה הפתעה, לא שמעתי ראש עיר דרשן. כשמו כן הוא - קשת, שבעה גווי הקשת, יש לו תחומים, ימינה, שמאלה, וכל פעם האור שלו יוצא בצורה אחרת. ב"ה הקב"ה יברך אותו, ויגדיל מעלתו, ויזכה לעשות כהנה וכהנה גם בתחום הגשמי וגם בתחום הרוחני. והדבר השלישי, המשורר, מה שמו? יאיר שרעבי. כן, ב"ה אני ממש מופתע לשמוע יגוון תימני, מקורי, דרך אגב, כל המבטא התימני, צח ומצוחצח, והציבור, האמת היא אני לא מכיר את הציבור, היחיד שאני מכיר פה עוד מתקופת ראשון לציון, זה את הרב יאיר, כולם פה בשבילי פנים חדשות. אבל את המשורר, שב"ה ממש הקפיד על כל הדקויות של הניגון. עוד דבר, הוא הזכיר את נשיא הדור, רבי שלום שבזי, שחיבר לכבוד רבי סעדיה דרין, ונכרתי לומר לכם שאני מצאצאיו, מצד הסבתות. קיבל ברוח הקודש. טוב, יהי רצון שהמקום הזה יתקיים הפסוק "הרחיבי מקום אהלך וגו'" שיהיה פה מקום גדול לתורה ליראה, לגדל פה בעזרת ה' צאן קדשים.

דברי תורה כהנה לחג השבועות

אנחנו לקראת חג השבועות, זמן מתן תורתנו. בגמרא מסכת שבת: "ברוך רחמנא דיהיב אוריין תליתאי, לעם תליתאי, בירח תליתאי ע"ו תליתאי". מברכים את הקב"ה ברוח הרחמן שנתן לנו "אוריין תליתאי". התורה היא משולשת - תורה וביאים וכתובים, "לעם תליתאי" - עם משולש: הנינים לויים וישראלים. "ע"ו תליתאי" - כמה רביון הוא שלישי, היה לפניו מרים ואהרון. בירח תליתאי, בחודש השלישי, חודש סיון. שלוש, יש משהו עם המספר שלוש. חוזר הרבה פעמים המספר שלוש. לכל מספר יש משמעות, אבל המספר שלוש יש בו משהו מיוחד. חז"ל אומרים כל דברי חכמים משולשים, בשבת יש שלוש סעודות. כיון שיש פה ציבור תימני, אני גיד לכם דבר שאני מניח שאתם לא יודעים, זה נמצא בספרים נדירים, כתבי יד שלא מגיעים לידי אנשים, ברוך השם שאנחנו מחטטים בכל הפניות. בשבת אוכלים שלוש סעודות, אחת בליל שבת, שחרית וסעודה שלישית. כך ההלכה, אבל יש דעה בגמרא, רבי חידקא אומר שזה ארבע סעודות בשבת, הוא אומר שצריך ביום שלוש סעודות. אבל מאיפה לומדים שלוש סעודות? כתוב "ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליי" היום לא תמצאוהו בשדה", שלוש פעמים אומר "היום", אז אנחנו אומרים "היום", לילה שחרית ומנחה. אבל ר' חידקא אומר לא, הלילה זה חשבון אחר, ביום יש שלוש סעודות אבל הלכה לא כמוהו. אבל יש הבדל בין הסעודות, מתי עושים קידוש? יש קידוש בליל שבת, ויש קידוש שבת בבוקר. איזה קידוש יותר ארוך, יותר גדול? הקידוש של הלילה. בבוקר כולם אומרים "קידושא רבה" מה זה "קידושא רבה"? קידוש הגדול, מה גדול? (מר יצחק קשת עונה "לשון סגו נהור"), או, ראש העיר לא רק דרשן, גם תלמיד חכם. התשובה שזה לשון סגו נהור, כך הרב המגיד כתב. הפוך, זה קטן, הפסוקים והמוזמרים שאומרים לפני כן הם לא העיקר. העיקר זה רק הברכה. בלילה יש חוץ מבורא פרי הגפן, יש עוד, אבל ביום זה רק ברכה אחת, וזה לשון סגו נהור, כמו שלעיוור אומרים "סגו נהור". אבל שמעו פירוש יפה מחכמי תימן, הם אומרים למה זה נקרא קידושא רבה? פירוש נוסף, יש לעמים הרבה פירושים, שבעים פנים לתורה, זה לא סתירה. בתורה יש הרבה הרבה גוונים. שבעים פנים לתורה. איפה מוזכר שם ה'?" כי שבת היום ליי"ו" בפעם השנייה מוזכר שם ה', בסעודה השנייה, סעודת שחרית. שם ה' הגדול, לכן זה נקרא קידושא רבה, אין קידוש אלא במקום סעודה, וזה נעשה איפה שמוזכר שם ה'. שם י"ו הגדול הגיבור והנורא. כמו שיש הושענא רבה, למה קוראים הושענא רבה? כי קוראים הרבה הושענות, הרבה תפילות, מתפללים, מתחננים, זהו חיתום הדין. שנברא באדם, היום הרת עולם, זה עשרים ושש, כנגד שם ה' הגדול, הושענא רבה. היום הזה הוא מכוון כנגד ה' הגדול. כנגד זה, בליל שבועות, המונה בכל תפוצות ישראל להיות ערים בלילה, וקוראים, כל פרשה מהתורה התחלה

וסוף לפחות שלושה פסוקים. יש אומנם מנהגים שונים, אבל הכי פחות זה שלושה פסוקים, פה ושם מוסיפים, ובדרך כלל מי שיראה בסידורים שלנו, זה שלוש שלוש. יש בזה עניינים, למה זה? שש, בספירות זה כנגד התפארת. האות "ו", שש. אבל רואים שבתורה המספר שלוש זה משהו משמעותי, אוריין תליתאי, על יד תליתאי, בירח תליתאי, שלוש שלוש שלוש. כנגד זה קוראים מהתורה שלוש שלוש שלוש אחד ואחד.

עם ישראל נתייחדו משאר האומות

אנחנו עם מיוחד, עם ישראל, עם הנבחר. עם משולש, יש דרגות, כהנים לויים וישראלים. יש דברים מיוחדים בעם ישראל, "לא עשה כן לכל גוי", אני פשוט רוצה לשאול את הילדים, לעורר אותם, שישמו לב. יש פסוק, רק תעזרו לי להגיד את הפסוק, שקוראים אותו, אתם תגידו לי איפה הפסוק הזה. "שעלו מן הרחצה, שכולם מתאימות ושכולה אין בהם". איפה זה? שיר השירים. אבל אני בלעתי איזה מילה בכוונה, אני רציתי שתעזרו לי להגיד איזה מילה. "שיניין כעדר"... הרחלים, אני שומע משהו אחר, "הקצובות", מה נכון? קצובות או רחלים? יש שתי נוסחאות? יש שני פסוקים, איזה פרק, אתם זוכרים? רציתי שהילדים יתערבו, שישמעו דבר הפלא ופלא. הראשון זה פרק ד', השני זה פרק ו', מאי שנא רחלים, מאי שנא קצובות? מה זה בא לומר? שמעו הפלא ופלא. שיר השירים בא לבטא את האהבה של הקב"ה לעם ישראל, את הקשר. מהר"י חגיזו כתב מי שיתבונן, מי שיתעמק, מי שישים לב, כשיקרא את שיר השירים הוא יבכה הרבה יותר ממגילת איכה. מגילת איכה זה ספר החורבן שבעונותינו עם ישראל בגלות, אבל אם נזכור, אם נקרא את שיר השירים ונראה את החיבור ואת הקשר של החתן עם הכלה, הקב"ה עם כנסת ישראל, איזה אהבה, איזה חיבור. בזמן שעשינו את רצונו של הקב"ה, הקב"ה אוהב אותנו ואין אנחנו מחוברים ומקושרים אליו. אז הוא יבכה ויוריד דמעות הרבה יותר מאשר לראות מה הפסדנו, אבל לא לגמרי, ברוך ה' זה יחזור. אבל בינתיים, שיניין כעדר הקצובות. כמה שיניים יש לכל אדם? יש פה מישהו רופא שיניים? שלושים ושתים. לגוים יש גם כך? 31, איזה גויים, איזה אומה? נוצרים. וערבים כמה שיניים יש? אין להם כלל שיני בינה, 28. מי שלא מאמין שיחל לבדוק. לערבים לא צומח שיני בינה. לנוצרים יש 28 שיניים. יש ספר של הרב זילברשטיין שהוא מספר שמה, בארצות הברית יש איזה רופא שיניים נוצרי שנוא ישראל ר"ל, כשיש לו לקוח חדש לפני שהוא מספל בו, סופר לו את השיניים. אם הוא רואה שיש לו 32 שיניים הוא אומר לו, כך אני לא מספל, תעזוב. לא רוצה, אתה יהודי. לערבים יש רק 28, אין להם בינה. רופא שיניים גוי לא בודק את השיניים לאנשים. פגשתי לפני כמה שנים רופא שיניים, אמרתי לו, זקנים תימנים אומרים לי שערבים יש 28 שיניים, אמר לי "בטח" אני עוקב אחרי זה, בודק את כל האנשים שאני מספל בהם, לערבים יש 28. ואומר, תיראה, יש יהודים שגם אין להם 32, אבל בצילום, אני רואה את השורש, יש לו שורש של עוד ארבע. ולערבים אין שורש, אצלם לא קיים. יש ערבי אחד, שיש לו 32 שיניים, אבל פלא עצום, הוא אוהב יהודים משהו, אמר אני מתחתן רק עם יהודיה. כנראה הוא משורש יהודי.

שיניין, הקב"ה אומר לנו, כנסת ישראל, עם ישראל, עשיתי הבדל, בדרך כלל אנחנו בשר ודם אין הבדל חיצוני בין יהודים לגויים. אותם מספר אצבעות, אותם מספר ידיים, רגליים, כל האיברים של הגוף. איפה יש הבדל, עשיתי הבדל, אמנם לא כל כך מורגש, שקשה לספור שיניים לכל אחד ואחד. אבל שיניין כעדר הקצובות. מה זה הקצובות? העולים לתורה, המספר הקצוב בכל שבוע זה 16. כמה יש 32 שיניים? 16 למעלה 16 למטה. זה פירוש ופלא שראיתי מחכמי תימן בכתב יד, זה דבר לא ידוע. שממש מדהים. יש 16 שיניים למעלה 16 למטה. כמה המניין של העולים לתורה בכל שבוע? 16. בואו נעשה חשבון, שני וחמישי, שלוש שלוש, כמה זה? 6. מנחה של שבת עוד 3 יוצא 9, עוד בבוקר 7, 9 ועוד 7 זה 16. אפשר להוסיף, מותר להוסיף, אבל זה הקצוב. זה מספר המינימום, הכי פחות. שיניין כעדר הקצובות זה צד אחד, העליון. שיניין כעדר הרחלים, הכבשים - הקרבנות בבית במקדש. כמה קרבנות בכל שבוע? זה 16. כל יום כמה מקריבים? שני כבשים. "את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים" כל ימות השבוע 6 כפול שתיים זה 12. שבת כמה מקריבים? מוסף "על עולת התמיד" שתיים שהם ארבע. 12 ועוד 4, 16. שיניין כעדר הרחלים. הקב"ה יחד אותנו, עשה לנו את וסימן, בבריאה שלנו, הפלא ופלא.

**בתאריך כד' אייר ה'תשפ"א
זכתה עירנו חריש לביקור נדיר של
מרן הגאון הגדול הרב יצחק רצאבי שליט"א**

במהלך הערב הציג הרב יאיר שרפי את פעילויות העמותה אחוות אחים בחריש שהתרחבה לאחרונה

הודעה משמחת על פתיחת כולל "פרי צדיק" בראשותו של הגאון הרב משה רצאבי שליט"א כולל ייחודי במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית המשלב לימודי הלכה למעשה לפי מסורת תימן

דרשת נשיא הקהילה מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א עם חידושים נפלאים בהלכה ובאגדה וסיים במענה לשאלות הציבור

נשאו דברים אנשי ציבור מוקירי הקהילה ראש העיר - מר יצחק קשת וחבר מועצת העיר - מר שלמה פרץ

נהגנו מידיד הקהילה יאיר שרעבי ששורר בשירה תימנית מקורית לכבוד נשיא הקהילה בהשתתפות הציבור את השיר "אהוב לבי, נשיא הדור"

מעשה ברבי חיים ב"ר יוסף זביב זצ"ל שהיה אדם כשר וצנוע, אשר הגדרת כל ימי חייו הייתה "תם וישר וירא אלוהים וסר מרע", שבזכות דבקתו ותמימותו, זכה לראות ניסים גלויים.

רבי חיים זביב זצ"ל עלה בגיל ארבע מתימן לארץ ישראל והתיישב עם משפחתו בראש העין. לאחר שגדל, היה עוסק לפרנסתו ופרנסת משפחתו במכירה במכולת. תחת הדלפק היו מונחים ספרי לימודו, ובכל רגע פנוי היה הוא שולף את ספרי הלימוד והוגה בתורה הקדושה. גדולי וצדיקי ראש העין חיבבוהו ואהבו לשהות בחנותו.

חק בל יעבור היה לו, להרוויח את כל כספו ביושר. מרגלא בפומיה: א' ב' ג' ד' ה' אמונה = ברכה, דהיינו, העוסק במסחרו באמונה רואה ברכה, ג' ד' גול = דלות, דהיינו שאין ברכה שורה במסחר שלא נעשה כהוגן. כך ראה הוא ברכה בעמלו ובוה את ביתו בגיל צעיר. בימים ההם, ואימת אנשי "מס הכנסה" נפלה על העיר. הללו היו יכולים לנשל את האדם מנכסיו ורכושו ב"עוונות" שהיו "מלבישים" עליו. באחד הימים, קראו אליו אנשי מס הכנסה את חיים זביב הצעיר. זימון שכזה היה מעורר חלחלה בקרב התושבים מאז. רבי חיים לא חש מכלום, והסתפק בכך שאביו הצדיק, רבי יוסף זביב זצ"ל, קרא בביתו פרק ק"ט שבתהילים, המכוון על הצלה מאיבים. כאשר הגיע לשם ר' חיים זביב הצעיר, מיד הקיפוהו אלו בשאלות מציקות: "מנין לך כל הרכוש שבידך, אין זה אלא כי מעלים את מהכנסותיך", ומונהל המחלקה כבר הודיע לו: "אנחנו 'נתלבש' עליך..."

חיים הצעיר, ענה בתקיפות שאינה אופיינית לרוחו הצנועה: "איני מפחד מכם ולא משכמותכם, את כל כספי הרווחתי בעמל רב וביושר, בורא עולם ישפוט ביני ובינכם ובו אני בוטח שלא יאונה לי כל און", וכך יצא בבטחון מבית מס הכנסה.

בימים ההם, היו ארגוני הטרור חוטפים מטוסים המגיעים לארץ ישראל, כדי להשיג את מבוקשם, ותוך כדי החטיפה פוגעים בבני ערובה מנוסעי המטוס.

והנה, מנהל מס ההכנסה הגאה, עלה לו למטוס באחת מנסיעותיו זמן קצר אחר אירוע זה, והנה נחטף מטוסו ע"י טרוריסטים, והוא ולא אחר נבחר כבן ערובה ונהרג באותה נסיעה.

לאחר שחזר ר' חיים לסדר את מעמדו במס הכנסה, היו הפקידים מצביעים עליו בחשש: הזהרו מתימני צעיר זה, כי כבר אחד מאתנו נכוה בגחלתו... כך ניצל רק חיים מאנשי מס הכנסה.

רבי חיים זביב זצ"ל ייסד את בית הכנסת "כנפי יונה" בראש העין שיכון ד', וזכה לגדל את בניו ובנותיו לתורה וליראה. נפטר ביום ד' כ"ח מרחשוון התשס"ט, תוצב"ה. ויהיה מעשה זה זכר לגילוי נשמתו הטהורה.

מוכנים למבצע הגדול?

רחפנים

ספרים

משחקים

קורקינט

שיעזור לך לקום לתפילה,
 ייתן לך חיות לעלות לסיני
 לצאוק בילגוק... אתרע'ס...
 וטפילו להעזיץ בצמן לשיח השירים

כל שבת "מברכין" מכירה ענקית
לכל הזוכה בכרטיסים

שלחו לנו למייל/לטלפון
משפטים של חז"ל וזכיתם בכרטיסים

רוצים כבר לזכות בכרטיסים???
עוד לפני שהתחיל המבצע!?

לפרטים: חגי קומימי 053-3312550
מייל | hagaykomemi@gmail.com

בית הכנסת
"עץ חיים" נוסח בלדי
 גפן 17 בחניה

בית הכנסת
"שתילי זיתים" נוסח שאמי
 אלון 9 ביה"ס מעיין האמונה קומה 2

שיר השירים - 18:59
 מנחה וקבלת שבת - 19:19
 שחרית ותיקון - 07:00
 המהולל - 07:15

ערב שבת - פלג המנחה
 שיר השירים - 17:20
 מנחה וקבלת שבת - 17:50
 תיקון והודו - 07:00
 שחרית שבת - 07:30

שיעורים בימות החול
 ביה"כ הבלדי

שיעור הדף היומי
 ע"י מג"ש דניאל אהרון
 20:30

שיעור הלכה ומוסר
 ע"י הרב ליאור ידעי
 יום חמישי, 21:30

שיעור תורה בשבת קודש הלכות שבת מפי הרב יאיר שרפי - 15:30 בבית הכנסת "עץ חיים"

מנחה משותפת - 16:30 בבית הכנסת "עץ חיים"

שחרית בחול - 06:45
 מנחה וערבית - סמוך

מתמאנה - 19:51
 ערבית מוצ"ש - 20:21

תהילים לבנים נוסח ספרדי
 ביה"כ השאמי - 14:10

תהילים לבנות
 ביה"כ המרוקאי - 13:00

תהילים לבנים נוסח תימן
 ביה"כ השאמי - 13:10

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית משי' גיאנח
 גפן 17 קומת בניסה
 בשעה 15:00

תהילים לבנות
 מידי שבת
 בבית משי' קטיעי
 רח' תאנה 16 דירה 2
 בשעה 12:30

בית הכנסת	כתובת	שיר השירים	מנחה וקבלת שבת	שיעורי תורה	שחרית	מנחה	ערבית מוצ"ש
דרכי אבות (בלדי)	אתרוג 5	25 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אסף טייבי 16:00	07:15	17:00	10 דק לפני צאת שבת
אמונה ודעת (נוסח תימן)	כלנית 20 שכ' הפרחים	30 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	רמב"ם הרב מנחם 16:00	07:00	17:00	15 דק לפני צאת שבת
שיר חדש (בלדי)	אורן (חזון שמעון)	20 דק לפני כניסת שבת	5 דק אחרי כניסת שבת	הרב ליאור ידעי 16:30	07:30	17:15	5 דק לפני צאת שבת
ויאמר ליעקב (שאמי)	רימון 8 (כנפי רוח)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב שאול יוסף 15:45	07:30	17:00	10 דק לפני צאת שבת
תפארת בנים (נוסח תימן)	מרגלית 5 (תלמי הדר)	20 דק לפני כניסת שבת	בכניסת השבת	הרב אברהם בן אסולין 17:30	08:00	17:00	10 דק לפני צאת שבת

התכנים ההלכתיים נלקחו מהאתר יד מהרי"ק - פורטל תורני למורשת יהדות תימן yad@maharitz.co.il - בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה ומנהג התכנים ההלכתיים נלקחו מהאתר יד מהרי"ק - פורטל תורני למורשת יהדות תימן yad@maharitz.co.il - בו תמצאו תכנים רבים נוספים בענייני הלכה ומנהג

צ'ולינט בשרי | צ'ולנט פרווה | שתיה קרה | ביצים, חמצים, לחמניות מזונות

ליל שישי ב'מולארד' זה גדול!

מקומות ישיבה

הצ'ולנט של חריש
 052-534-5053

מידי יום חמישי בשעות 23:30 - 18:00 בפרגולה של ביכנ"ס 'מקדש שלמה' רח' ספיר 28, חריש

למעוניינים לזכות בהחזקת אברך בלימודי הכולל "הסכם יששכר וזבולון" לפרטים: איתמר עובד 053-3453020

פרטי חשבון לתרומות: בנק לאומי (10) סניף 954 מס' חשבון 7152226 | להעברה בבית: 054-6812981
 לפניות: ר' יאיר שרפי 052-7166601
 לפניות במייל/תגובות ניתן להשאיר הודעה בכתובת na0546812981@gmail.com

עמותת אחוות אחים חריש
בנשיאות פוסק עדת תימן הגאון
מרן רבי יצחק רצאבי שליט"א

אנו שמחים להודיע על פתיחת כולל יום אברכים "פרי צדיק"

כולל ייחודי במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית
ובדגש לימוד ההלכה למעשה לפי מנהגי עדת קדש תימן
ראש הכולל הינו הגאון רבי משה רצאבי שליט"א

נושא הלימוד הלכות שבת

כמות האברכים מוגבלת | מלגה מוגדלת לפי עמידה בקריטריונים
להרשמה יש לשלוח מייל בקשה למייל: aa0546812981@gmail.com
לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020